

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 *

פרק ראשון : פרשנות

1. בפקודה זו –

"שופט" – שופט בית משפט שלום או שופט בית משפט מחוזי;
"חפץ" – לרבות תעודת, מסמך או בעל חיים.

גדרות

פרק שני : מעצר

סימן א' : מעצר בלבד

2. היה לשוטר יסוד סביר להניח שאדם עבר עבירה, רשייתו לדורך ממנו שימוש לו שמו ומענו ורשאי לדריש שילוחו אליו לתזנת משטרת.

סמכות שוטר
לדורש שם ומען

3. שוטר רשאי, בלבד צו מעצר, לעצור אדם אם –

סמכות שוטר
לעצור בלבד צו

(1) האדם סירב להילוח אליו לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 2;

(2) יש לשוטר יסוד סביר להניח שהאדם ביצע פשע;

(3) האדם עבר לפניו, או זה מקרוב, עבירה שדינה מיתה או מסדר לתקופה העולגה על ששה חדשים;

(4) האדם מפריע לשוטר במילוי תפקידו;

(5) האדם נמלט או מנסה להימלט ממשמרות חוקית או שנזקקים אליו לצורך בשל עבירה;

(6) האדם עובר עבירה, או מושם לפניו שעבר עבירה, או שיש לשוטר יסוד סביר להניח שעבר עבירה; והוא, כשהאדם מסרב למסור שמו ומענו או שאין לו מקום מגורי ידוע או קבוע;

(7) האדם נמצא בנסיבות מחשידות כשהוא נוקט אמצעי היזמות להסתתר, או שאין לו אמצעי מחיה נראים ואינו יכול להסביר באופן מבית את הדעת את מעשיו;

(8) שופט מורה לו, לפי סעיף 5, לעצרו.

4. שר המשטרה רשאי בצו להעניק סמכויות שוטר לפי סעיפים 2 ו-3 לעצבי ציבוררי או לסוג עובדים ציבוררים, לרבות ראשי עיריות, ראשי מועצות מקומיות, מוכתרים של כפרים ופקידים אחרים של עיריות, מועצות מקומיות ווועדי כפרים.

סמכות מעצר
לעצבי ציבוררי

5. שופט רשאי, בתחום שיפוטו המקומי, לעצרו או להורות לעצור נושא אדם שיש לשופט אותה שעה ובאותן נסיבות סמכות ליתן צו מעצר.

סמכות שופט

* נקבע בוגדן החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ח' בשבט תשכ"ט (27 בינואר 1969) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בתנ"ה 14, פמ' 386.
תא"י ברק א', פרק ל'ג, עמ' 431; ע"ר 1942, חוט' 1 מס' 1204, פמ' 41; ע"ר 1946, חוט' 1 מס' 1525, פמ' 1525; ס"ח 438, תשכ"ה, עמ' 8, פמ' 182.

6. כל אדם רשאי, אלא צו מעצר, לעצור אדם –

- (1) שנמלט ממשמרות חוקית;
(2) המבצע בפנוי פשע;
(3) שופט מוהה לו, לפי סעיף 5, לעצדו.

7. (א) העוצר אדם לפי סעיף 6 ימסדרנו מיד לשוטר או יביאנו מיד לתחנת המשטרה הקרכוה; מסתבר שהגעץ הוא אדם שוטר רשאי לעצר, ישמננו הממונה על חנות המשטרה או השוטר ממשמרות, ואם לאו – ישוחרר הגעץ מיד.
(ב) שוטר שעצר אדם שלא צו מעצר, או שיש ממשמרתו אדם שנעצר שלא צו מעצר, יביאנו מיד לפניו שופט או ימסרו מיד לשוטר הממונה על חנות משטרת.

סימן ב': הגוזל בתחנת המשטרה

8. המפקח הכללי של המשטרה, באישור שר המשטרה, יקבע בצו שיפורסם ברשותו – מהי תחנות משטרת – את המקומות שייהיו תחנות משטרת לעניין סימן זה.

9. געץ אדם שלא צו מעצר והובא לתחנת משטרת, ויש לקצין משטרת בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו, הממונה על תחנת המשטרה (להלן בלאין זה – הקצין הממונה), יסוד סביר להשוד בו שביצע עבירה או להאשים בה, רשיי הקצין הממונה, לאחר שהודיע לגעץ את טיב האשמה שבאה נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לעצזר אותו או לשחררו בערובה; אולם אם נתקיים בו אחד מכל ייעצר ולא ישוחרר:

- (1) יש יסוד סביר להניח שהגעץ עבר עבירה שדינה מיתה, מסדר עולם או מסדר של חמיש עשרה שנה ומעלה, או עבירה אשר שופט בית משפט שלום אינו מוסמך לשחרר בערובה את הנחשד או הנאשם בה;
(2) יש יסוד סביר להניח שהגעץ עבר עבירה שהיא פשע או עונן ושאין לו מקום מגוריים קבוע;
(3) יש יסוד סביר להניח שהגעץ נמלט ממעצר או מסדר חוקיים.

10. בא אדם לתחנת משטרת מכל טעם שהוא ויש לממונה יסוד סביר להשוד בו שעבר עבירה או להאשים בה, רשיי הקצין הממונה, לאחר שהודיע לו את טיב האשמה שבאה נחשד או נאשם, ואם לא שחררו, לדריש ממנו ליתן ערובה; לא ניתנה הערובה רשיי הקצין הממונה לעצרו; סעיף זה אינו בא למעט מהוראות סעיפים 2 עד 4.

11. (א) הערובה לפני סימן זה תחא בערבות עצמית של הנחשד או הנאשם, בין לבדה ובין בצוירוף ערבים, או בערבען כספי שלו או של ערביים, הכל כפי שיזורה הקצין הממונה שהורת על השתרור בערובה.

- (ב) שחרור לפני סימן זה והוא על תנאי שהוחשד או הנאשם יתייצב לחקירות המשטרה למשפטו בכל מועד שיידרש לכך.
(ג) ניתנה ערובה ולא הוגש כחבי אישום נגד הנחשד או הנאשם תוך חמשים يوم, סלה הערובה.

12. מי שהחרור בערובה לפי סעיף 10 דרשאי, תוך שבעה ימים מעת כתוב הערכות ואישיקות הערובה הכספי, לעורר לפני בית-משפט שלום על גובה הערכות או הערבען.

13. (א) שוחרר אדם בعروכה לפי סימן זה רשיי שוטר, בין מיזמתו ובין לפניה ערב, לעצור את המשוחרר בלבד צו מעוצר אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להימלט כדי להתחמק מן הדין; משוחרר שנעוצר לפי סעיף זה יתגנו בו כאמור בסעיפים 16 ו-17.

(ב) משוחרר שנעוצר לפי סעיף קטן (א) הובא לפני שופט, רשיי השופט, בלי למעט מסמכיותו האחירות, לשחררו על-פי הערכה שניתנה לפני סימן זה, אולם אם ניתנה ערוכה עליידי עבר לא יעשה כן אלא לאחר שנתן לערב הזדמנות להשמעת דברו.

14. (א) ניתנה ערוכה והוכחה לבית המשפט שהמשוחרר לא חייב כפי שנדרש, רשיי הווא ל走出 על חילוט הערכה, כולה או מಕצתה, ללא תנאי, או בתנאים שימצא לנוכח רשיי הוא להורות כל הוראה לביצוע החילוט.

(ב) ככל עת לאחר מתן צו לפי סעיף קטן (א) רשיי בית המשפט, מנימים שירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנוכח.

15. (א) בקש עריך מהקצין וממונה לבטל את ערכותו או להזיר את ערבותו הכספי, והמשוחרר חייב בפני הקצין, יענה הקצין לבקשת הערב; רשיי הוא להיענות לבקשת אף אם לא חייב המשוחרר כאמור, אולם אם היה סבור שאין להיענות לבקשת בלי שהמשוחרר יבוא לפניו, יורה על הבאתו לפניו.

(ב) נענה הקצין לבקשת הערב, רשיי הוא לדרש מהמשוחרר ערוכה אחרת, ואם לא הומצאה — לעצרו.

פטור

סימן ג': הבאת הנעוצר לפני שופט

16. (א) מי שנעוצר לפי צו מעוצר או מי שנעוצר בלבד צו ועדונו עצור לפי הוראות סעיפים 9 או 10, יובא לפני שופט תוך ארבעים ושמונה שעות לאחר שנקטע.

(ב) לא נתמלה הוראת סעיף קטן (א) — ישוחרר הנעוצר, ואולם אם אי אפשר להביא את הנעוצר לפני שופט תוך ארבעים ושמונה שעות, משום שהשופט נעדך דרך עראי, או שהוא חולה, או מסיבה מספקת אחרת, מותר להזיקו במעטך תקופה נוספת שלא תעלתה על ארבעים ושמונה שעות, ובמקרה זה ירושם המוגנה על תחנת המשטרת את הנימוק להארכת המעוצר והנימוק יובא לתשומת לב השופט אשר לפניו יובא הנעוצר.

חובת להביא
פני שופט

17. (א) היה הנעוצר אדם שנמלט ממשמורה חוקית, יצווה השופט להחזירו למשמורה שמננה גמלט.

(ב) בכל מקרה אחר יצווה השופט, לאחר שחקר בסיבות המעוצר, לשחרר את הנעוצר בהתאם לדין השחרור בערכה, או יתר את החזקו במעטך עליידי המשטרת, או במשמרות אחרת שתיראה לו, תקופה שלא תעללה על חמשה עשר ימים.

(ג) החזק אדם במעטך לפי סעיף קטן (ב), רשיי כל שופט להתייר ולהזור ולהתיר את החזקה במעטך תקופה נוספת שלא תעללה על חמישה עשר ימים, ובבדך שלא יחזק אדם במעטך תקופה העולגה על שלושים ימים אלא אם הבקשה למעטך הגושא ברשות היועץ המשפטי לממשלה ובחתימתו.

סמכויות השופט

18. צו להזיק אדם במעטך לא ניתן שלא בפניו, אלא אם נוכח השופט או המוגנה על החתנה, על יסוד ראייה של רופא, שאי-אפשר להביאו לפניו מחמת חליו.

צו בהדר הנעוצר

סימן ד': פעולות אנכ מעוצר

19. מי שמוסמך לעזר אודם חכ מעוצר רשי להשתמש בכל אמצעי סביר הדורש לביצוע שימוש בכוחו המוצר, אם האודם מתנגד למעוצר או מנסה להתחמק ממנו.
20. כל אודם חייב לסייע לשוטר או לאודם אחר הדורש באופן סביר את עוזרו לעזר ערורת הצבור אדם שהוא מוסמך לעזרו או למגנו בראיחתו.
21. העוצר רשאי לקחת מן הנעצר כל כלי התקפה שעמו וימסור את הכליל שלקה לשופט או לשוטר לפניו יש לפי החוק להביא את הנעצר.
22. (א) שוטר שעוצר אודם לפי צו או שלא צו או שקיבל עזר ממי שעוצרו, רשאי לחפש בכליו או בגופו, בעצמו או על ידי אחר, ולשים במשמורת בטוחה כל דבר שנמצא אצלו.
- (ב) תיערכ רשות הדברים שנמצאו ותיחתום בידי המוחפש והנחות.

פרק שלישי: חיפה

23. רשי שופט ליתן צו לעורך חיפה בכל בית או מקום (להלן – צו חיפה) אם –
 צו חיפה
 (1) החיפוש בו נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך כל חקירה, משפט או הליך אחר;
 (2) יש לשופט יסוד להניח שהוא מושך להחנטו או למכירתו של חפץ גובל, או שנשמר בו או מוחסן בו חפץ שנעbara בו או לגביו עיריה, או ששימושו או מתקונינו להשתמש בו, למטרה לא-חוקית;
 (3) יש לשופט יסוד להניח שאדם כלוא בו בנסיבות שהונח הכליאה מהוות עיריה.
24. (א) צו חיפה יישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאודם אחר שנكب השופט בצו, אם סמכות למי
 צו חיפה
 ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כחזו של אותו אודם –
 (1) לעורך חיפה בכית או במקום לפי האמור בצו החיפוש ולחפות כל חפץ הנוחה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;
 (2) לעזר כל אודם הנמצא בכית או במקום ונזהה כמי שיש לו, או שהיה לו, יד בעיריה שנעbara, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.
 (ב) מי שעורך חיפה לפי צו חיפה ומוצא חפץ שלא הוכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעbara, או שמתכוונים לעבור, עיריה בו או לגביו, רשאי להפנות את החפץ ולהעבירו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לזרות מה יעשה בו, כפי שיראה לנכון.
25. שוטר רשאי, אלא צו חיפה, להיכנס ולהחפש בכל בית או מקום אם –
 חיפה שלא על פי
 צו חיפה
 (1) יש לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרים;
 (2) תופש הבית או המקום פונה לעורת המשטרה;

(3) אדם המזוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניה שمبرוצעת שם עבריה;

(4) השוטר רודף אחרי אדם המתחמק מעוצר או נמלט ממשמרות חוקית.

26. היפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפניו שני עדים שאינם שוטרים, זולם אם –

(1) לא ניתן בנסיבות העניין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור; נסיבות העניין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערכן;

(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עצם;

(3) חופש הבית או המקום שבו גערץ החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בגין עדים; הקשה תפורט בפרוטוקול שייערכן.

27. רשימת כל החפצים שנחטפו אגב חיפוש, בין שנערכן על פי צו ובין שלא על פי צו, ומיקומות שבהם נמצאו, תיערך על ידי מי שביצע את החיפוש ותייחסם בידי העדים או בחותמתם.

רשימת החפצים
שנמצאו

זכוחות התופש
מורתה

28. חופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינחן לו להיות נוכחת בחיפוש ולפי דרישתו ימסר לו העתק של רשימת החפצים שנחטפו, חתום בידי העדים או בחותמתם.

חיפוש באדרס

29. נמצא אדם בבית או במקום שמחפשים בו או ברכותו, ויש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצל חוץ שמחפשים, או רשאים לחפש, אחריו – מותר לחפש בכליו או בגופו מיד; רשימת החפצים שנמצאו ונחטפו תיערכן ותייחסם בידי עדים, כאמור בסעיף 27, והעתק הרשימה חותמה כאמור ימסר לאדם לפי דרישתו.

הוראת שופט
לעורך חיפוש

30. רשאי שופט להורות שייערכן בפניו חיפוש בכל בית או מקום שהוא מוסמך ליתן צו חיפוש לגבי.

סמכויות שופט
לבני הפסיכים
שנמצאו

31. הובא לפניו שופט, מכוח צו חיפוש, חוץ שאטור להשתמש בו או או להזוקין, ולא הוכחה מהזוקן הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמותו, השחתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו.

סמכות לתפקיד
חפצים

פרק רביעי : תכימות החפצים

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חוץ, אם יש לו יסוד סביר להניה כי באותו חוץ נעבירה, או עזומים לעבור, עבריה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבריה.

(ב) שר המשפטים ורשי לתקין תקנות לעניין סעיף קטן (א).

שמירת התפוס

33. נתפס חוץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה החוץ שאות התגאים האמורibus בסעיף 32 חל עליו, רשות המשטרה, בכפוף כאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

משמעות התפוס
לפי צו

34. על פי בקשת שוטר שהוממך לכך על ידי קצין משטרת בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוימים (להלן – שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם החובע זכות בחוץ, רשאי בית משפט שלום לוציאוibi החוץ ימסר לחובע הזכות או לאדם פלוני, או שניהגו בו לאחרות כפי שיורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו.

הוראות התפוס
על ידי המשטרה

35. אם תוך ששה חודשים מיום תיפוי החוץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט בו ציריך וצפוף לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חוץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החוץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להואין את התקופה בתנאים שיקבע.

36. הוגש החפץ כראיה לבית המשפט, רשיי בית המשפט, בין בפסק דין ובין הנדרון לבין צו מיוחד, למצוות מה יעשה בו; הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות בית המשפט למפני כל דין אחר, ולא לגרוע מהן.
37. הוגש משפט ולא הוגש החפץ כראיה לבית המשפט. הרי אם היה המשפט נגד אדם על עבירה שעכר באותו חפץ או לבגיו, רשיי בית המשפט למצוות כאמור בסעיף 34; לא ניתן צו לפי סעיף 34 או שלא היה המשפט נגד אדם על עבירה כאמור, תחזיר המשטרת את החפץ לאדם שמידיו נלקח.
38. היה החפץ בעל חיים או מצרך העולל להתקלקל, בין גלגול טיבו המיחד ובין מסיבתו אחרת, ולא ניתן צו לפי סעיף 34. רשיי בית משפט השולם, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם החובע זכות בחפץ, למצוות שהחפץ יימכר במכרז פומבי או במחירים המקובל באותו יום; דמי המכרכיר יהוזרו לאדם שמידיו נלקח והחפץ, אולם אם תוך המועד שנקבעו על פי סעיף 35 הוגש משפט נגד אדם על עבירה שעכר בחפץ שנחפס או לבגיו, ינהגו בדמי המכרכיר כפי שיראה בית המשפט.
39. על אף האמור בכל דין, רשיי בית המשפט, בנוטף על כל עונש שיטיל, למצוות על חילוט החפץ שנחפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרת כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לבגיו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוחטל על הנאשם.
40. היה אדם שאינו שותף לעבירה טוען לבועלות על החפץ שחולט או לזכות בו, רשיי הא, תוך שנה מיום מתן צו החילוט או תוך מועד נוסף שנקבע באותו צו, לבקש מנת בית המשפט שציוה על החילוט לבטל את הצו, ורשיי בית המשפט לעשות כן ולמצות על מסירת החפץ למכך, לבועלתו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי העניין.
41. נמכר החפץ שהוחטל למסרו כאמור בסעיף 40, יבראו דמי מכרכו במקומות; אבד החפץ – רשיי בית המשפט, אם שוכנע שהיה פשיטה או רשלנות בשמרתו, לחייב את אוצר המדינה בגיןם בסכום שיקבע.
42. (א) חפץ או דמי מכרכו, שעל המשטרת להחזירו לאדם לפי חוק זה, והאדם נדרש בכתב לבוא למקום שנקבע ולקבלו, ולא ישא כנתק ששה חודשים מיום שנקבעה לו הדרישה, או שתוכנן ששה חודשים מן היום שבו חייבת המשטרת להחזירו לא נודע לה מקום הימצאו על אף שפעלה בשקייה סבירה לגילויו – רואים אותו כנכס ללא בעלים והוא תחולט לאוצר המדינה.
- (ב) לעניין סעיף זה, משלוח דרישת בודאות רשום, לפי המعنן שמספר האדם במשטרת, ישמש ראייה לכאורה שהדרישה נמסרה לו תוך 48 שעות מעת משלחה.

פרק חמישי : הוראות כלליות

43. ראה שופט שהצגת החפץ נחוצה או רצואה לצרכי חקירה או משפט, רשיי הוא להזמין כל אדם, שיפי ההגהה החפץ נמצא בהזקתו או ברשותו, להתייצב ולהציג את החפץ, או להמציאו, בשעה ובמקום הנקובים בחומרנה.
44. שוטר לא ישא באחריות אזרחות או פליליית בשל מעצר שלדעת בית המשפט ביצוע אותו בחומר לב ולמן שלות הציבור, אולם האמור בסעיף זה לא יגרע מכוחם של הממו-נים עליו לנוקוט אמצעים ממשמעתיים כפי שיראו לנוח.

כניסה למקום

45. אדם הاجر בבית או במקום שਮותר להיכנס אליו מכוח רשות לעצור או לחפש, או הממונה על בית או מקום כאמור, ירצה, לפי הדרישה, כניסה חופשית ויתן כל הקלה סבירה; נדרש וסירב להשרות כניסה כאמור, מי שזוכה להיכנס רשאי לבצע את הכניסה בכוחו.

חיפוש אצל אשה

46. חיפוש אצל אשה לפי פקודה זו לא יעשה אלא על ידי אשה.

עבירות

47 (א) המשמש בכוח או באיזומים כדי למנוע או להכשיל מעדר חוקי, שלו או של אדם אחר, או כדי להכשיל חיפוש חוקי, דינו — מאסר שעשה הדשים או קנס 750 לירות.

(ב) הנמנע מעוזר לשוטר או לאדם אחר הדורש באופן סביר את עורתו לפי סעיף 20, דינו — מאסר חדש או קנס 150 לירות.

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיפה על הוראותיה של פקודת החוק הפלילי, 1936,¹ ולא לגרוע מהן.

תאיילה

48. חילתו של נושא חרש זה ביום י"ג באיר תשכ"ט (1 במאי 1969).

**יעקב שי שפירא
שר המשפטים**

1 פ' י"ד, 1936, חות' I מט' 652, עמ' 263.

לוח השוואות

המספר החדש	המספר המקורי הקודם	המספר החדש	המספר המקורי הקודם	המספר החדש	המספר המקורי הקודם
30	23	15	99	שם	1
31	24	(א) 16	(1) 10	1	2
44	25	17	(א) 3, (3), (2) 10	3	(1) 3
45	27	(ב) 16	(4) 10	2	(2) 3
47	28	18	א 10	4	(3) 3
46	29	22	11	הושם	4
1, 32	30	19	12	6	5
33	31	21	13	5	6
34	32	20	14	(א) 7	7
35	33	43	15	(ב) 7	8
36	34	23	16	9	(א) 9
37	35	24	17	10	(ב) 9
38	36	25	18	8	(ג) 9
39	37	26	19	11	א 9
40	38	27	20	12	ב 9
41	39	28	21	13	ג 9
42	40	29	22	1	ב 9